

Franciszek Maciejewski

1879–1948

Zmarły 9 stycznia 1948 roku Franciszek Maciejewski, wybitny praktyk i ofiarny społecznik, położył duże zasługi dla rozwoju gospodarczego Wielkopolski. Zajmuje także szczególne miejsce w historii Wyższej Szkoły Handlowej przekształconej w roku 1938 w Akademię Handlową. Należy do współorganizatorów tej Uczelni, zasłużył się przede wszystkim jako jej współtwórca i wieloletni członek kuratorium i Fundacji WSH. Był związany z Uczelnią przez całe życie. Urodził się 11 września 1879 roku w Kobylinie. Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego w Rawiczu podjął pracę jako nauczyciel w Wierzbnie (pow. Ostrów Wlkp.). W latach 1907–1914 nauczał w Szkole Handlowej w Berlinie. Tam też podjął studia w Wyższej Szkole Handlowej, przerwane powołaniem do armii pruskiej w roku 1914. Przydzielono go do administracji wojskowej w Spandau koło Berlina, skąd mógł nadal działać w Polsce berlińskiej.

Zaraz po skończonej wojnie, w 1919 roku, przeniósł się do Poznania. Podjął zlecenie Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu i zorganizował Urząd dla Handlu Zagranicznego przy Ministerstwie b. Dzielnicy Pruskiej. Był jego kierownikiem do czasu likwidacji tej instytucji w roku 1920. Następnie pracował w przemyśle, pełniąc funkcję członka zarządu i dyrektora przedsiębiorstw przemysłowych. Od roku 1932 był wiceprezesem Związku Fabrykantów, a od roku 1935 jego prezesem. Był również prezesem Związku Obrony Przemysłu Polskiego i Związku Obrony Kresów Zachodnich. Pełniąc te funkcje, położył duże zasługi dla rozwoju rodzimego przemysłu. Propagował rozwój krajowej produkcji i walczył ze zbędnym importem.

Równolegle udzielał się aktywnie w pracach Izby Przemysłowo-Handlowej. Od roku 1923 pełnił funkcję radcy prawnego Izby, a od roku 1926 wiceprezesa ds. przemysłu oraz członka kilku komisji, a mianowicie administracyjnej, handlu zagranicznego, samorządowej i skarbowej. Był także członkiem Komisji Egzaminacyjnej dla Rzeczników Księgowych przy Izbie Przemysłowo-Handlowej. Będąc ściśle związany z Izbą, zasłużył się przy powoływaniu i organizacji Wyższej Szkoły Handlowej oraz budowy gmachu Uczelni. Aktywnie i ofiarnie współpracował z Izbą Przemysłowo-Handlową, będącą formalnym założycielem i początkowo także faktycznym właścicielem tej Uczelni. Od chwili utworzenia WSH był członkiem Kuratorium Uczelni, a od roku 1935, po wyodrębnieniu jej z agendy Izby Przemysłowo-Handlowej, członkiem Fundacji

WSH (a następnie Akademii Handlowej). Wspierał przez kilka lat prace samorządu studenckiego, pełniąc funkcję kuratora Bratniej Pomocy Studentek i Studentów WSH. Był przyjacielem młodzieży. Niejako w podzięcie młodzież akademicka nadała mu członkostwo honorowe Bratniej Pomocy. Był także członkiem Korporacji Gedania Poznaniensis.

W roku 1939 został wysiedlony do Częstochowy. Zarządzał tu hurtownią galanteryjną. Będąc z natury społecznikiem, zorganizował Komitet Pomocy Wysiedlonym, który został przekształcony później w Polski Komitet Pomocy Społecznej, podlegający Radzie Głównej Opiekuńczej (RGO) w Krakowie. Organizacja ta od maja 1940 roku zespoliła wszystkie organizacje pomocy społecznej, współdziałając z PCK. Franciszek Maciejewski był prezesem oddziału częstochowskiego RGO do roku 1945.

Gdy w roku 1945 ustały działania wojenne na terenie Wielkopolski, wrócił do Poznania i kontynuował swoje prace przerwane wybuchem wojny. Pełnił nadal funkcje wiceprezesa Izby Przemysłowo-Handlowej i prezesa Związku Fabrykantów, który wkrótce przekształcono w Związek Przemysłowców. Jako prezes tego Związku organizował w nowych warunkach przemysł wielkopolski. Aktywnie działał nie tylko w dziedzinie gospodarczej. Gdy w roku 1946 zmieniono strukturę administracyjną Kościoła katolickiego w Polsce i przeniesiono stolicę prymasowską z Poznania do Warszawy, współorganizował uroczystość pożegnalną prymasa Polski księdza kardynała Augusta Hlonda związaną z tym przeniesieniem.

Wielostronna działalność Franciszka Maciejewskiego doczekała się uznania w formie odznaczeń państwowych. Był odznaczony Krzyżem Oficerskim Polonia Restituta, Krzyżem Zasługi oraz Medalem Zasługi Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dewizą jego pracowitego życia była praca organiczna. Był jej wierny w całej swojej działalności.

Hanna Maciejewska